

KORTE MEDEDEELINGEN.

Men schrijft ons uit Medan:

Toen ik heden middag om 4 uur door 't venster van mijn kantoor in mijn tuin stond te kijken, misschien was er in 't loover of 't gras wel wat gaande, dat me belang inboezemde, verscheen er plotseling tegen den stam van een nangka-boom een kameleon, die naar mijn meening besprongen werd door een bruinen vijand, die zich om 't groene lijfje slingerde.

Ik spoedde me naar de plaats des onheils, doch van wond of wurging was geen sprake. De „bruine” had zich omgetooverd in een schitterend groenen mannetjes-kameleon, die zijn lieve EVA had gevonden om „'t gaat en vermenigvuldigt U” toe te passen.

De diertjes zaten onbeweeglijk tegen den stam, hij met opgezetten kam, schitterende oogen en wijde gehoorgaten, zij klein en teeder 't willooze slachtoffer van zijn hartstocht.

Met een stokje, dat ik in de hand hand, wees ik naar 't minnend paartje, en daar vlogen ze van elkaar, het mannetje viel wezenloos tegen den grond, 't wijfje vluchtte hooger op. Tot mijn groote verbazing zag ik onder den staartwortel van ADAM een plasje bloed en toen hij eenige seconden later tegen den stam oprende, liet hij bloedsporen achter.

Nu zou ik graag van een belangstellenden deskundigen lezer vernemen, of die bloedafscheiding een gewoon verschijnsel is, of dat we te doen hebben met een vreeselijk kameleon-ongeluk, veroorzaakt door een plotselingen schrik.

E. W. VAN VEGCHEL
Medan.

Bijlschrift van de Red.

De schrijver zal met zijn „kameleon” waarschijnlijk bedoelen een der over geheel Indie voorkomende *Calotes*-soorten. Ook de te Batavia voorkomende soort wordt door de Europeanen „kameleon” genoemd. De Inlandsche naam is hier *boenglon*. Verder vind ik vermeld: *Londok* (mal) *Soko* (Toradjastreek) en *Senggoeng* (Simalur). De echte kameleon komt in Indie niet voor.

Vergadering der afdeling Bandoeng op 17 Maart in de H. B. S.

Aanwezig 27 leden, waaronder 5 aspiranten. Op voorstel van de voorzitter wordt de afdeling lid van de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten voor een bedrag van f 50. Verzocht zal worden het geld te besteden voor aankoop van de Dagowaterval.

Daarna hield de heer DOCTERS VAN LEEUWEN een causerie over de plantengroei in het Javaanse hooggebergte.

Aan de vergadering was verbonden een tentoonstelling van herbarium en levend materiaal van de voornaamste bergplanten en een uitgezochte collectie foto's. De zeer fraaie bergfoto's van de heer ROEPKE, een album van het Idjenplateau van de heer BLEY en vegetatiebeelden van de alpine planten van Dr. FABER vulden twee lange wanden van het grote lokaal.

Ook een verzameling prachtige micafoto's van de heer ROEPKE trok zeer de aandacht.

De Secr. v/d afd. Bandoeng,
C. REYNVAAN.

CORRESPONDENTIE.

M. te B.

De zwarte vogel met lichtblauwen rug is een mannetje van *Irena turcosa*, WALD. Deze vogel bewoont de oorspronkelijke bosschen der warmere landstreken en komt b. v. bij Bandjar en langs de Zuidkust vrij menigvuldig voor. In de hoogere bergstreken, waarin hij zich volgens VAN BALEN (*Irena criniger* pag. 423 „De Dierenwereld van Insulinde” Deel II) moet ophouden, werd hij echter door mij nog nooit waargenomen. — Hij voedt zich voornamelijk met vruchten en als de een of andere boom in hun gebied in vrucht staat, kan men er zeker van zijn, meerdere dezer prachtige vogels daarop aan te treffen.

De tweede vogel is, als zijn bek ongeveer van gelijke grootte en vorm is als die van *Irena turcosa*, een wijfje of jong exemplaar van den kleinen wielewaal *Oriolus xanthonotus*, HORSF. Het oude mannetje van dezen wielewaal is op den rug fraai geel gekleurd en de geheele kop is zwart. Volgens VAN BALEN is hij tot de hoogere streken beperkt, doch dit is beslist onjuist, want hij bewoont ongeveer hetzelfde gebied, als de *Irena turcosa*. Het meest werd hij door ons waargenomen in de omstreken van Bandjar, elders echter gewoonlijk veel zeldzamer als b. v. *Irena turcosa*. Hij voedt zich evenals de andere op Java voorkomende wielewalen voornamelijk met vruchten en rupsen. *Myiophoneus cyaneus* HORSF. is niet lichtblauw en zwart gekleurd doch bijna geheel donkerblauw, terwijl de oogen niet rood, doch zeer donkerbruin zijn.

Merula javanica, HORSF. is een echte merel, donkerbruin van kleur met iets lichter kop en op onderborst en buik een roodachtigbruine overlangsche plek, die echter in grootte nogal uiteenloopt.

BARTELS.